

ske med de Landsmænd, som vi jo skal kalde dem, der kommer Syd fra, og som ikke kan et Ord Dansk, og som aldrig, som det ogsaa er sagt her, før 1919 har vist mindste Spor af Interesse for Danmark eller Venlighed overfor os, men som tværtimod ved enhver Lejlighed har vist Haan overfor Danmark. Med disse Ord skal jeg anbefale den Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet af den radikale Ordfører.

Minister H. P. Hanssen: Efter at Ordførerne for alle Partier nu har haft Ordet, maa jeg maaske i al Korthed præcisere mit Standpunkt og i Tilslutning dertil give et Par rent saglige Oplysninger. Med Vælgerforeningens Flertal føler jeg mig i nøjeste Overensstemmelse ligesom med Rigsdagens Resolution af 23. Oktober og den af Rigsdagens Flertal vedtagne Resolution af 12. Maj dette Aar. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Forespørgerne (N. Neergaard) har fremhævet, at vi Sønderjyder fra først af lagde ringe Vægt paa Rømningen. Vi gik til Paris med et bestemt Forslag, der var drøftet i Aabenraa paa et Møde umiddelbart inden Fredsdelegationens Afrejse. Det gik ud paa, at hvor der i en Landkommune af mindst 20 stemmeberettigede og i Amter af mindst 200 stemmeberettigede rejstes Krav derom, skulde de preussiske Embedsmænd træde tilbage. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Forespørgerne endvidere har udviklet, at da vi kom til Paris og der mødte Forslaget om en Rømning, blev det straks tiltraadt fra vor Side. Først drejede det sig, som det er fremhævet fra flere Sider, om en Rømning over et Bælte paa 10 km. Det blev senere meddelt, at man fra fransk Side lagde Vægt paa, at denne Rømning ogsaa omfattede Byen Slesvig. Under en privat Samtale, hvori ogsaa den ærede Ordfører for Forespørgerne deltog, og hvor vi havde Lejlighed til at tale med et af de franske Medlemmer af Kommissionen, blev der fra hans Side udtalt et meget bestemt Ønske om, at ogsaa Byen Slesvig blev indbefattet i Rømningsbæltet, med den Motivering, at man fra fransk Side lagde megen Vægt paa, at ogsaa Overpræsidenten og Regeringspræsidenten traadte tilbage. Man havde for de hjemvendende tyske Tropper overalt i Sønderjylland rejst Æresporte med Indskriften: „For de ubesejrede tyske Tropper“. Overfor dette, som man følte som en Udfordring, ønskede man, at Rømningen skulde omfatte ogsaa Slesvig By. Da dette Forslag blev fremsat, vandt det vor Tilslutning, uagtet vi ikke lagde Vægt paa det; men, som det

i øvrigt ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører for Forespørgerne, vi henviste til, at det muligvis kunde have en uheldig Virkning paa Arbejderstemmerne i Flensborg, naar de socialdemokratiske Medlemmer af Regeringen i Slesvig derved ogsaa blev tvunget til at træde tilbage.

Der er i Sønderjylland i Øjeblikket fuld Enighed om at beklage, at Rømningsbestemelsen er faldet bort. Efterhaanden som det var gaaet ind i Bevidstheden, at denne Rømning skulde finde Sted, tillagde man den større Betydning. Ganske særlig har det været Tilfældet nede i Flensborg og Mellemslesvig, altsaa i 2den Zone. Stillingen dernede er saadan, at man fra alle Sider ønsker at yde vore Landsmænd den Støtte i den sidste afgørende Kamp, som man er i Stand til at yde dem. Jeg har inden min Udnævnelse til Minister klarlagt mit Standpunkt i denne Henseende i en Tale, som jeg holdt i Holbøl ved Flensborg, og jeg har efter min Udnævnelse til Minister overfor Offentligheden fastslaaet, at mit Standpunkt i denne Henseende er uforandret, at jeg vedvarende staar paa det Standpunkt, at vi bør sørge for at sikre Afstemningen saa meget som muligt og udover det ogsaa yde vore Landsmænd dernede den Støtte i den sidste afgørende Kamp, som vi er i Stand til at yde dem. Af denne Stemning, der er vidt udbredt i Sønderjylland, udsprang den her meget omtalte Resolution, som blev vedtaget af Vælgerforeningen den 4. Juli. Den blev foreslaaet fra flensborgsk Side, og man vilde vise sig saa imødekommende som muligt overfor Flensborg og Mellemslesvig ud fra Følelser og Stemninger, der ogsaa har fundet stærkt Udtryk under Forhandlingerne her i Dag. Det medførte, at Resolutionen blev enstemmigt vedtaget. Den var rettet til den internationale Kommission, og vi gik paa det Tidspunkt ud fra, at det maaske for denne Kommission vilde være muligt af Fredstraktatens § 109, der jo vedvarende bestemmer, at Overpræsidenten og Regeringspræsidenten skal træde tilbage, at udlede en Slags Kontrolret og en Slags Besættelsesret. Det er et Standpunkt, som jeg for mit Vedkommende ogsaa har gjort gældende i Rigsdagens sønderjyske Udvalg paa det første Møde, hvori jeg deltog. Resolutionen var, som sagt, bestemt for den internationale Kommission. Da denne ikke var traadt sammen, blev det 8 eller 10 Dage senere paa et andet Møde besluttet, at den skulde overgives de herværende Repræsentanter for de allierede Magter. Dette er sket ved fremtrædende Medlemmer af Vælgerforeningens Bestyrelse og Tilsynsraad, og